

**Til Folketingets
Beskæftigelsesudvalg
Sekretariatet**

Christianshavn den 26. februar 2016

Høringsvar vedr. udkast til lovforslag L 113 om ændring af lov om socialpolitik og lov om individuel boligstøtte (nyt kontanthjælpsloft, 225 timers regel, m.v.)

Socialpolitisk Forening afgiver hermed uopfordret høringssvar vedr. ovennævnte lovforslag (L 113).

Indledningsvis undrer vi os over ikke at være på ministeriets høringsliste og dermed hørberegtiget forening. Derfor er det vores ønske snarest muligt at komme på den liste.

Udover dette skriftlige høringssvar, ønsker vi foretræde for Beskæftigelsesudvalget snarest muligt.

Vi deler regeringens bekymring over stigningen i antal kontanthjælpsmodtagere. Men lovforslaget adresserer ikke årsagerne til stigningen. Blandt væsentlige årsager kan nævnes:

- Generelt er det danske arbejdsmarked ikke særlig rummeligt, trods forskellige tiltag
- Ændringerne i førtids- og flexjobreformen fra 2013, hvor tilkendelse blev gjort sværere – og hvor de rehabiliterende indsatser (ressourceforløb m.v.) slet ikke har haft den påståede/tilsigtede effekt (tilgangen til førtidspension blev reduceret med 2/3 i efterfølgende periode, men så måtte folk jo leve af kontanthjælp)
- Stramningen af reglerne i Arbejdsløshedsforsikringslovgivningen, der har medført, at mange tusinde a-kassemedlemmer der er faldet ud af dagpengesystemet.
- De kommunale jobcentres manglende succes mht at matche de ledige med arbejdsmarkedet
- Stramninger i lovgivning om sygedagpenge, hvorved man fratog mange forsørgelsesgrundlaget.

Det er meget bekymrende, at man med L 113

- Forringer vilkårene for den fattigste del af befolkningen, såvel enlige som familier med børn.
- Rammer de mest sårbare grupper i samfundet, som netop ikke - ved egen hjælp - magter at "trække sig selv op med håret". Herved mindskes inklusion af denne gruppe medmennesker, "udenforskabet" øges, og sammenhængskraften i samfundet svækkes.
- Rammer de børn og unge - som vokser op i fattige familier - særlig hårdt: de har sværere ved at bestå folkeskolens afgangsprøver, relativt færre afslutter en ungdomsuddannelse, større risiko for at ende som ufaglærte, stor sandsynlighed for selv at måtte leve som kontanthjælpsmodtagere som voksne, relativ større risiko for at ende på førtidspension. Kort sagt fortsætter den negative sociale arv.
- Øger chancen mellem de befolkningsgrupper der har ressourcer (af forskellig art), og dem som ikke har det overskud.
- Øger afstanden mellem bistandsklient og bankdirektør, mht. økonomi, mulighed for social opstigning, frihed til selv at vælge bolig/lokalområde, mobilitet på arbejdsmarkedet, uddannelse, karriere, mm.

L 113 er med til at undergrave den del af velfærdssamfundet der har til opgave at støtte de svage. L 113 mindsker kommunernes muligheder for at investere i at opkvalificere de medborgere som ikke selv magter den opgave (pga. barrierer/ulempen ved negativ social arv hos sin familie)
L 113 vil, hvis det vedtages som foreslået, få alvorlige negative virkninger for mange tusinde medborgere. Regeringen forventer at kun 700 fuldtidspersoner kommer i understøttet arbejde - mens 5400 gifte/samlevende plus 13.000 enlige forsørgere rammes økonomisk.

Nedsættelse af ydelser efter L 113 vil medføre, at flere vil blive ramt af hjemløshed/ udsættelse af egen bolig, dels pga. at de samlede økonomiske ydelser nedsættes, dels som følge af manglende udbud af boliger til passende lave huslejer. Dette strider imod regeringens egne 2020-mål, vedr. det sociale område.

L 113 hævder illusionen om, at økonomisk tvang medfører at langt flere kommer i arbejde. Den forestilling fungerer ikke i praksis. Her henvises til rapporten (fra 2009) "Konsekvenserne af at have de laveste sociale ydelser som forsørgelsesgrundlag" (udarbejdet af Sociologisk institut/Kbh, RUC, CASA, og Ålborg Universitet).

Konklusion:

Socialpolitisk Forening tager kraftigt afstand fra det fremsatte lovforslag (L 113) af flg grunde:

- Lovforslagets konsekvenser for de ca. 13000 medborgere, der rammes, er IKKE værdigt for god standard i et moderne velfærdssamfund.
- Lovforslaget prioriterer kortsigtede - og meget små - økonomiske besparelser over langsigtede investeringer i revalidering, uddannelse, omskoling og lign.
- Lovforslaget øger chanceuligheden for en sårbar - og underprivilegeret - gruppe medmennesker.
- Lovforslaget øger uligheden øges.
- Lovforslaget forringer den sociale sammenhængskraft i samfundet.
- De samlede virkninger af L 113 - herunder "det moderne kontanthjælpsloft" - er direkte kontraproduktive, på lang sigt i henseende til at skabe arbejdsmarkedstilknytning og merproduktion.
- Lovforslagets negative menneskesyn og det tankesæt, der ligger bag lovforslaget, er hverken human eller udtryk for et reelt ønske om at ville hjælpe disse medborgere på vej ind i samfundets fællesskab. Hverken hvad angår boligstandard, økonomi, fritidsliv, trivsel, uddannelse, sundhed, langvarig inklusion på arbejdsmarkedet, eller generelle levevilkår.

På vegne af Socialpolitisk Forening

Venlig hilsen

Allan Bærentzen
Landssekretær